Woensdag, 26 Mei 1943

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

60ste Jaargang, No. 3911

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Eiland Bonaire:
M. L. BOOI. Breedestraat, Kralendijk.

Churchill noodt Italië tot vrede.

Kroonprins Umberto wordt Opperbevelhebber van Italiaanse infanterie.

Radio Vaticaan: „Paus wil geen vrede tot elke prijs".

PERSCONFERENTIE VAN CHURCHILL TE WASHINGTON.

Douglas Cornell seint uit Washington:

Premier Winston S. Churchill nam de persconferentie van President Franklin Roosevelt over in het Witte Huis en verklaarde, dat ontegenzeggelijk het getij van de oorlog is gekeerd. Tevens zeide hij, dat de Britse en Noordamerikaanse leiders tot goede overeenkomst zijn gekomen omtrent de voortzetting van de oorlog in de Stille Oceaan met de grootste energie.

De Premier ging alle phasen van het huidige wereldconflict na in een langdurige persconferentie en legde er de nadruk op, dat de Verenigde Landen bogen op de macht van wapenen om de overwinning te behalen en niet op een inwendige instorting van den vijand.

Churchill zeide, dat het uitzicht van de Verenigde Landen thans zeker veel beter is dan toen hij zich in Juni van het vorig jaar te Washington bevond. Hij zeide, dat de afgelopen tien of elf maanden moeten worden beschouwd als een periode van een uiterst geslaagde oorlogvoering. Hierbij wees hij op de overwinningen in Tunis en bij Stalingrad.

Over de toekomst verklaarde hij, dat er nieuwe aanvallen zullen komen, doch vanzelfsprekend onthulde hij geen bepaalde plannen. Hij herinnerde eraan, dat hij en Roosevelt in Januari te Casablanca hadden gesproken over grotere en heviger slagen gedurende dit jaar aan de as. Churchill zeide, dat die uitdrukking in de beste bewoordingen was gedaan.

De Japanse bedreiging besprekend in antwoord op vragen, zeide Churchill die zeker veel minder te achten dan toen hij de Noordamerikaanse verslaggevers kort na Pearl Harbor in het kantoor van den President ontving.

„Wat kunt gij ons over het algemeen vertellen van de plannen voor de toekomst, vooral met betrekking tot Europa?" vroeg een verslaggever.

Dit beschrijvend als een zeer omvangrijk onderwerp, zeide Churchill, dat de Geallieerde plannen voor de toekomst zijn om deze oorlog te voeren tot de onvoorwaardelijke overgave verkregen is van al de landen, die de Geallieerden hebben gemolesteerd en dat dit zowel voor Azië als Europa van toepassing is. Het was ook van toepassing voor Afrika, voegde hij er gevat bij.

Roosevelt voegde zich hier in het gesprek met de opmerking, dat de Premier een van zijn gewone te geringe schattingen gaf met te spreken over molesteren.

De twee leiders, die twee weken geleden in Washington samenkwamen om nieuwe plannen gereed te maken voor de Geallieerde oorlogsinspanning, zaten zij aan zij achter Roosevelts tafel. Churchill rookte zijn eeuwige lange zwarte sigaar en Roosevelt pufte aan een siganet in een ivoren houder. Toen het gesprek kwam op het Russisch front, zeide de Premier het grootste vertrouwen te hebben in Ruslands kunnen om het dit jaar uit te houden; en inderdaad wilde hij zijn volste vertrouwen tot uiting brengen, dat het in staat zal zijn elke aanval terug te werpen.

Churchill zeide, dat Italië in een zwakkere positie verkeert dan Duitsland en in feite noodde hij Italië uit om een afzonderlijke vrede te vragen.

Hij zeide van mening te zijn, dat zij een goede raad kregen om zich te ontdoen van hun leiders en zich te onderwerpen aan de rechtvaardigheid van hen, wien zij zo ernstig gekwetst hadden.

Hij zeide, dat al wat Groot Brittannië en de Verenigde Staten konden doen is de physieke stimulans daartoe te geven — en hij liet doorschemeren, dat hij voortdurende bombardementen bedoelde.

Hoewel hij zeide het een goed idee te vinden de bombardementen op het vasteland 24 uur per dag te onderhouden, maakte de Premier duidelijk, dat hij geen ogenblik van mening was, dat andere methoden om den vijand tot onderwerping te dwingen intussen verонachtzaamd zouden moeten worden. De Verenigde Staten en Groot Britannië hebben de meerderheid bereikt in vliegtuigproductie en zijn van plan die meerderheid te gebruiken. Hij zeide het een quaestie van rechtvaardigheid te achten, dat deze meerderheid wordt bereikt met een wapen, dat de vijand zelf gekozen had om de wereld te onderwerpen.

Nadat Roosevelt kort tot de pers had gesproken over de voedsel- en landbouwproblemen in de Verenigde Staten had hij het woord gegeven aan den Premier. Roosevelt was van mening, dat biezonder goed vordering wordt gemaakt in het oplossen van de problemen van een globale oorlogvoering. Aan het einde van de conferentie deelde hij mede, dat de besprekingen met Churchill nog worden voortgezet.

Bij het vergelijken van de Geallieerde oorlogvoering nu en toen hij zich het laatst in Washington bevond, herinnerde de Premier eraan, dat de President hem in Juni 1942 het nieuws van de val van Tobruk voor het Duitse Afrika Corps had gegeven.

Churchill zeide niet te geloven, dat er een Engelsman in de Verenigde Staten zo ongelukkig was geweest als hij toen was sedert Burgoyne zich in de revolutionnaire oorlog te Saratoga overgaf.

Toen het gelach hierover bedaard was voegde Churchill daaran toe dat de situatie thans geheel anders is.

Toen werden plannen gemaakt, die de Geallieerden in staat stelden de Afrikaanse situatie geheel te veranderen.

Churchill zeide, dat de overwinning in Afrika zeker gelijk is aan elke andere van de oorlog en tot resultaat had, dat de vijand daar volkomen verdreven werd. Terwijl dit gebeurde zeide de Premier, werden de Russen in Juni van het vorig jaar onderworpen aan het begin van wat een dodelijk Duits offensief had kunnen zijn.

Daar werd echter een ander succes behaald, dat zijn hoogtepunt vond in Stalingrad. Aan Hitler zijn twee geweldige slagen toegebracht. Het kan niet worden weersproken, dat de ommekeer van het getij heeft plaats gehad.

Men vroeg Churchill omtrent de vooruitzichten, dat Rusland Japan zal bestrijden nadat de Europese phase van het conflict achter de rug is. Glimlachend antwoordde hij, dat deze quaestie over het hoofd moet worden gezien, en dat hem niet de leiding over de Russen werd gegeven.

Hij zeide zeker niet van gevoelen te zijn, dat hij zijn Regering moest vragen nog meer te eisen van Rusland, dat iets gedaan had wat niemand anders kon in het weerstaan van 190 Duitse divisies en 28 divisies van de vazalstaten der as. Doch hij zeide, dat Rusland moet weten, dat Japan het heeft gadegeslagen met een zuiver opportunistisch oog.

In anwoord op vragen van de verslaggevers wat zijn mening was over de ontbinding van de Komintern zeide Churchill deze te verwelkomen. Na zijn vertrouwen te hebben geuit over Ruslands kunnen om elke nieuwe vijandelijk aanval terug te werpen trad de Premier in discussie over de luchtaanvallen toen hem gevraagd werd of hij nog iets kon zeggen over het tot onderwerping bombarderen van Duitsland.

Hij sprak over de verpletterende nachtelijke aanvallen van de Britse strijdkrachten en de zuivere bombardementen van de Noordamerikaanse vliegtuigen overdag. Laatstgenoemde brachten volgens Churchill meer beslissende resultaten, gezien het gewicht aan bommen, dat geworpen wordt.

Roosevelt voegde zich hier opnieuw in het gesprek en zeide te geloven, dat niet voldoende naar voren was gebracht, dat, terwijl de nachtelijke bombardementen een groter gewicht aan springstoffen hebben, de bombardementen overdag met grotere zuiverheid geschieden en dat de combinatie van beide steeds bevrediger resultaten veroorzaakt.

De Premier zeide, dat de bedoeling is om Duitsland uit de oorlog te slaan en dat niet zo zeer gerekend wordt op een instorting van het moreel. Doch alle onverwachte voordelen zullen worden aanvaard, aldus Churchill.

Op de vraag of de Premier en de President reeds een Geallieerde Opperbevelhebber voor het Europese krijgstoneel hadden gekozen, zeide Chruchill, dat nog geen dergelijke stap genomen is en het ogenblik nog niet gekomen is, hoewel grote voorbereidingen getroffen worden.

Toen hem gevraagd werd wat hij dacht, dat in Hitlers gedachten omgaat over de situatie, zeide Churchill er zeer weinig aan te twijfelen, dat de Führer geheel anders zou hebben gespeeld, indien hem de kaarten wierden teruggeven.

Op een tijdstip van de persconferentie kwam men op de betrekkingen tussen Giraud en De Gaulle en Churchill zeide te zien, dat deze verbeteren. Hij zeide het zeer mooi te zullen vinden, indien de Fransen, die strijden om hun land te bevrijden, tot eenheid zullen geraken en naar de toekomst zullen zien in plaats van naar het verleden (Washington, (AP) 25.5).

Het nieuws van vandaag.

Engelands Premier verklaarde gisteren op een persconferentie in het Witte Huis te Washington, dat het getij van de oorlog ontegenzeggelijk gekeerd is (blz. 1).

De Premier onthulde geen plannen omtrent toekomstige ondernemingen der Geallieerden, doch legde opnieuw de nadruk op de verklaring, te Casablanca door hem en Roosevelt afgelegd, dat dit jaar hevige slagen aan de as zullen worden toegebracht. Ook deelde hij mede, dat de Verenigde Landen de oorlog zullen voortzetten tot de onvoorwaardelijke overgave van den vijand afgedwongen is, zowel in Azië als in Europa. In Afrika is die reeds verkregen.

Niettemin noodde Churchill het Italiaanse volk uit een afzonderlijke vrede te sluiten en zich van de fascistische leiders te ontdoen.

Dat het Italiaanse volk steeds minder van de fascisten wil hebben blijkt wel uit een bericht, volgens welk Kroonprins Umberto steeds meer op de voorgrond treedt.

Mussolini schijnt van mening te zijn, dat het leger nog slechts Umberto gehoorzaam zal zijn en bood hem het Opperbevel over Italië's voetknechten aan (blz. 3).

De bombardementen op Duitsland zijn in de afgelopen nacht met nieuwe kracht hervat. Düsseldorf werd in het biezonder getroffen, doch andere plaatsen in het Ruhrgebied ontkwamen niet aan de bestoking. 27 Britse bommenwerpers worden vermist (blz. 3).

De Geallieerde luchtstrijdkrachten uit Afrika zetten onvermoeid de aanvallen op de Italiaanse doelen voort. Sardinië had gisteren weer erg te lijden, doch de andere eilanden werden niet vergeten (blz. 3).

De kerk in Rusland blijft een vraagstuk, dat met de dag meer aandacht gaat vragen. Willkie heeft enkele dagen geleden verteld, wat hij hieromtrent in Moskou gezien heeft (blz. 3). Het pauselijke jaarboek voor 1943 geeft een deerniswekkend overzicht voor wat de Katholieke Kerk in Rusland betreft (blz. 3). Een in Moskou van Sovjetwege uitgegeven boek „De waarheid omtrent de godsdienst in Rusland" wil doen zien in woord en beeld hoe de godsdienst in Rusland floreert. De verschijning van dit boek omtrent de kerk in Rusland vestigt onwillekeurig tevens de aandacht op de Russische kerk buiten Rusland. Aan deze laatste hebben wij heden ons hoofdartikel gewijd (blz. 1).

Verleden week is de Vaticaanse radio begonnen met uitzendingen naar Rusland. Tegelijkertijd heeft Rome nogmaals opgewekt om voor de Russen te bidden. De text van dit gebed staat op blz. 2.

De radio van het Vaticaan heeft tevens in een uitzending in de Duitse taal verklaard, dat Zijne Heiligheid de Paus vrede wenst, doch geen vrede tot elke prijs. Men beschouwt dit in Washington, waar Roosevelt en Churchill hun besprekingen voorzetten, als een teken, dat het Vaticaan zich niet aansluit bij de mening van Spanje's Franco.

VATICAAN WIL GEEN VREDE TOT ELKE PRIJS.

In een uitzending in de Duitse taal zeide de radio van het Vaticaan tot het Duitse volk, dat de komende vrede voor Europa en de wereld elkeen „zijn vrijheid en persoonlijkheid, zijn rechten en godsdienst" moet geven.

„Het grootste verlangen van den Heiligen Vader is voor vrede, doch niet voor vrede tegen elke prijs", aldus de uitzending.

„De Paus hoopt, dat de gebeurtenissen van de oorlog niet zullen leiden tot de vernietiging van enig land en dat de vrede geen uitgangspunt wordt voor nieuwe oorlogen."

„De komende vrede", aldus de radio, „moet een vrede zijn, waarin de ware verering van God wordt gegarandeerd. 'Geef aan Caesar wat Caesars is en aan God wat van God is'. Men zou hieraan willen toevoegen: 'Geef den mens wat van den mens is. Geef den mens zijn vrijheid en persoonlijkheid, zijn rechten en godsdienst" (New York, (AP) 26.5).

De bekendmaking van de radio van de Vaticaanse radio, dat Paus Pius naar vrede verlangt, „doch geen vrede tegen elke prijs", werd in Washington beschouwd als een versterking van de positie van President Roosevelt en Premier Churchill tegen mogelijke vredens-offensieven van de as.

Geen officieel commentaar werd vernomen van de twee leiders, die intussen met hun experts voortgaan de globale strategie vast te stellen.

Diplomatieke kringen zeiden evenwel, dat zij de uitzending van de Vaticaanse radio beschouwen als een teken, dat de Paus vreest, dat een onderhandelde vrede een kans zal geven aan de heidense nazie-leiders om hun greep op Duitsland en bezet Europa te versterken; het gevolg daarvan zou zijn een uitbreiding van het atheïsme en de anti-Christelijke leer.

De verklaring van het Vaticaan werd ook beschouwd als een afwijzing van Generalissimo Francisco Franco, omdat het laatste zoeken naar een vrede door de as van den Spaansen dictator kwam (Washington, (AP) 26.5).

EEN NIEUWE POST VOOR ITALIË'S UMBERTO.

Een Tass-bericht uit Génève, dat door de radio van Moskou werd uitgezonden, zeide, dat volgens officiële bekendmaking in Italië Kroonprins Umberto is benoemd tot Opperbevelhebber van het Italiaanse voetvolk.

Het bericht zeide: „Volgens inlichtingen, die pas uit Milaan ontvangen zijn, heeft Kroonprins Umberto de nieuwe benoeming aanvaard onder sterke druk van Mussolini en de fascistische kringen.

Mussolini stond op de benoeming van Umberto tot een leidende post in het leger in de hoop, dat de Italiaanse strijdkrachten hierdoor tot gehoorzaamheid zullen worden gebracht (Moskou, (AP) 25.5).

CAGLIARI ONTRUIMD.

Cagliari, de hoofdstad van Sardinië, schijnt te zijn ontruimd als gevolg van de vernietigende Geallieerde luchtaanvallen. De ontruiming van de burgerbevolking uit Cagliari werd bekend gemaakt door de radio van Rome. Tevens zond men hierbij het besluit uit, volgens hetwelk alle arbeiders in de oorlogsfabrieken en militaire instellingen op Sardinië en Sicilië onder militair toezicht komen (Londen, (AP) 26.5).

ENGELANDS KUST NIET TE BENADEREN.

Van bevoegde zijde werd vernomen, dat twee vijandelijke vliegtuigen bij een vergeefse aanval op de Zuidkust van Engeland Zondagmiddag zijn neergeschoten (Londen, (AP) 26.5).

De Russische emigrantenkerk en onze oorlog.

Hitler met een bisschop op pad.

DE RUSSISCHE EMIGRANTENKERK BESTAAT UIT 3 DELEN.

Één deel werd door Hitler gepraaid.

De godsdienstige Anti-Komintern.

In 1917 heeft Rusland twee omwentelingen meegemaakt: in Maart en October. De tweede was de communistische. Zij was behalve tegen het Kerensky-regiem ook tegen alle godsdienst. Een vlucht van Christenen van elke denominatie naar het buitenland was het gevolg. Het aantal vluchtelingen was enorm. De weinige katholieken, die erbij waren, vonden buiten de grenzen hun eigen kerk terug. Bijna allen waren evenwel Orthodox en dezen vormden buiten de grenzen de Russische emigrantenkerk.

Deze Russische emigranten-kerk heeft zich al zes onderscheiden in drie groepen, die onderling geen gemeenschap onderhouden.

3 groepen.

Wij geven thans eerst de verdeling. Tevens vermelden wij bij elke groep de cathedraal of hoofdkerk in Parijs, omdat de groepen in de wandeling meestal naar haar metropoliet of hoofdkerk te Parijs genoemd worden.

1. Een groep onder de Heilige Synode, welke zich uit de intellectuele en aristocratische Russische uitwijkelingen vormde te Beograd na de vlucht uit Rusland. De leden van deze groep zijn vrijwel alle nog tsaristisch gezind (Parijs: rue Boileau; metropoliet Seraphiem; ook vaak genoemd naar Karlowci ten Noorden van Beograd in Joegoslavië, waar de synode meestal vergaderde.

2. Een groep, die zich te Parijs vormde, meende, dat de onder 1. genoemde groep niet canoniek handelde met een Heilige Synode op te richten. Deze groep meende, dat, nu de Heilige Synode in Rusland niets meer kon uitrichten, de jurisdictie terug viel op het Oecumenisch Patriarchaat te Constantinopel. In Frankrijk, België, Nederland, en Engeland werd deze groep het sterkst. Zij wilde met Moskou niets te maken hebben en ageerde fel tegen het communistische bewind; zij veroordeelde Sergius, den Metropoliet van Moskou, die volgens haar met de Sovjets zou heulen. In Parijs had zij de grote cathedraal aan de rue Daru en het beroemde Russische Theologisch Instituut aan de rue Crimée, waar Sergius Boulgakoff onder andere hoogleraar was. Leden van deze groep waren ook veelal aristocraten, ofschoon met een belangrijk deel van de burgerij. (Parijs: rue Daru; metropoliet Eulogius).

3. Uit 2 ontstond eveneens te Parijs een groep, die het met Sergius van Moskou hield, de kleinste groep was, hoofdzakelijk, maar zeer zeker niet uitsluitend, de gewone mensen omvatte. Over haar organisatie verderop in dit artikel. (Parijs: rue Pétel; geen eigen metropoliet in Parijs).

Hitler en de Russische uitwijkelingen.

Wij hebben vroeger (Amigoe's nrs. 3799 en 3857) reeds de onderdrukking van de Orthodoxe kerk in Rusland vermeld, doch niet gezegd wat de talloze uitgeweken Russische geestelijken en leken hebben gedaan. Alras hebben die zich georganiseerd in bovengenoemde groepen, waarvan de eerstgenoemde door Hitler blijkt gepraaid te zijn. Vanzelfsprekend hoopten deze uitgeweken Russen terugkeer naar Rusland. Het is Hitler, die hun schone beloften wist voor te houden. Reeds jaren voor Wereldoorlog II liet Hitler op eigen kosten een Russische kerk in Berlijn bouwen. Negentien andere Russische kerken in Duitsland werden gerestaureerd.

De bestaande verdeeldheid tussen de emigranten-bisschoppen werd aangewakkerd. Het gelukte Hitler om de Russische Heilige Synode die zich in Beograd constitueerde om te kopen. De Russische Synode te Beograd vormde een godsdienstige pendant van de Anti-Komintern; vele eminente Russische koppen uit de Tsarentijd namen aan het politieke [illegible] van de Synode deel. Helaas gelukte het aan Hitler de sympathie der Russische uitwijkelingen te krijgen, tendele door deze van geldmiddelen beroofden, aan financiën te helpen.

De Russische Heilige Synode te Beograd zond zelfs een permanent gezant naar Berlijn, ook al zit de persoon in quaestie er theoretisch als geestelijk hoofd van de Russische Orthodoxen: Metropoliet Seraphiem Lado (van Duitse komaf). Seraphiem werd raadsman van Rosenberg en Goebbels in zaken van de anti-communistische actie. Seraphiem hield zich voorts onledig met de Duitsers-van-Russische afkomst, die Duits burgerrecht verworven hadden (vóór Wereldoorlog II ± 30.000). Deze „Duitse Russen" zouden een rol krijgen toebedeeld, als het lukken zou Rusland te veroveren. De leiding van het verenigen van alle Russische uitwijkelingen berust bij een voormaligen Tsaristischen Generaal Bisloupsky, die „Obergruppenführer" werd.

Hitler op pad met zijn bisschop.

Bij de annexatie van Tsjechoslowakije vergezelde Seraphiem Von Papen. Zijn taak was de plaatselijke Orthodoxe bisschoppen los te maken van de jurisdictie van Constantinopel (het Oecumenisch Patriarchaat). De bisschoppen, die niet naar Seraphiem luisterden, werden opgesloten.

In het Poolse Generaal-Gouvernement riep Seraphiem zich tot hoofd van de Pools-Orthodoxe Kerk (11% der bevolking) uit, zodat Metropoliet Dyonisius Valedinsky tijdelijk werd afgezet, maar weer hersteld toen hij de „nieuwe orde" aanvaardde.

Uit de Noordamerikaanse couranten van 16 Mei jl. vernemen wij voorts, dat Hitler ook in het indertijd onafhankelijk verklaarde deel van Joegoslavië, Croatië, ook al aan het kerkje spelen is. Hij heeft er een Patriarch van Croatië aangesteld, die geleverd werd door de Russische Synode, zekeren Bisschop Germogen, een Russisch emigrant. Zijn zetel is Zagreb, het aantal gelovigen is 1.800.000. Hitler, in samenwerking met Poglavnik („führer") Ante Pavelic, creëerde nog een drietal bisdommen ook (Sarajevo, Bosanski Brod en Bosanski Petrovac), omdat men nu eenmaal moeilijk Patriarch kan zijn zonder ondergeschikte bisschoppen.

In 1942 heeft Hitler ook getracht om de R.K. Kerk in Croatië te praaien, doch de Bisschopsconferentie van Juni verleden jaar heeft duidelijke taal gesproken. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan, zou men anders van Hitler zeggen, die nog verleden jaar poogde aan te pappen met de katholieken. Pavelic hielp toen goed: hij was geweldig apologeet en forceerde bekeringen ten

gunste van de R.K. Kerk, die evenwel niet werden aanvaard.

In West-Europa moesten de Russen van Hitler en zijn bisschop niets hebben.

West-Europa (Frankrijk, België, Nederland) organiseerde zich onder de jurisdictie van Eulogius van Parijs zoals hierboven werd gezegd. Eulogius en met hem zijn enorme aanhang onderhielden geen gemeenschap met Sergius van Moskou omdat deze volgens hem teveel toegaf aan de Sovjets; maar evenmin onderhield Eulogius gemeenschap met Seraphiem van Berlijn. Eulogius stelde zich rechtstreeks onder Constantinopel.

In Parijs had Eulogius het Russisch Theologisch Instituut, na 1917 de enige volledige priesteropleiding van Orthodoxe Russen. Zodra de Parijse jurisdictie als gevolg van de Val van Frankrijk binnen Duitse macht viel is Eulogius afgezet en werd het Instituut aan de rue Crimée gesloten. De mede-bisschoppen van Eulogius (Alexander van Brussel; Gregorius van Parijs; Vladimir van Nice) schijnen de zijde van de Synode van Beograd, dus van Seraphiem van Berlijn, te hebben gekozen. Zekerheid konden wij hieromtrent nog niet verkrijgen.

Zoals in het begin van dit artikel reeds opgemerkt, zat er in Parijs ook een bisschop van de groep van de Heilige Synode, die ook Seraphiem heette (rue Boileau) en merkwaardig genoeg behalve naamgenoot van Seraphiem van Berlijn ook partijgenoot van hem was. Deze zal thans de grote man wel zijn geworden; vóór de oorlog hoorde of zag men hem nooit.

De „rue Pétel".

Behalve Eulogius (rue Daru) en Seraphiem (rue Boileau) had men in Parijs nog een derde jurisdictie, de „rue Pétel", die het hield met Sergius. Daar Sergius evenwel niet rechtstreeks zijn jurisdictie kon oefenen — hij zat in Moskou — was Metropoliet Eleutherius van Kowno (Kaunas) zijn vicarius. Eleutherius bezocht Parijs (rue Pétel) herhaaldelijk. De vrome, kerkse Russen hielden het met de rue Pétel, dus Sergius. Hun aantal was gering.

Eleutherius legde in 1937 ook de grondslagen van een Westers-Orthodoxe kerk door een Nederlander Pieter Glazema uit Arnhem tot priester te wijden. Deze kerk, die nimmer meer dan tien leden telde, heeft zich nooit met de politiek ingelaten. Buiten Eleutherius had men in Europa geen eigenlijken wijbisschop. Kort voor Wereldoorlog II was er sprake van zekeren Engelsman D. Balfour (geboren als Anglicaan, later Katholiek geworden, te Amay-sur-Meuse gestudeerd, katholiek priester gewijd en daarna afgevallen) die na zijn afval van de R.K. Kerk was overgegaan tot de Russische Orthodoxe Kerk (jurisdictie Kowno) en sedertdien zijn tijd verdeelde tussen een rectoraat aan een Atheens ziekenhuis en een heremitage op de Athos, tot bisschop te doen wijden voor de rue Pétel. Bij het uitbreken des oorlogs was het echter nog niet zover gekomen.

Nederland had 2 Emigrantenkerken.

Hierboven was even sprake van Nederland, dat bij West-Europa behandeld dient te worden. Nederland bezat twee Russische Orthodoxe parochies, te Den Haag en te Amsterdam. Den Haag werd bediend door een monnik, oud-leerling van het Russisch Theologisch Instituut te Parijs. Amsterdam door een priester gewijd oud-majoor van het tsaristische leger.

Beiden hielden het met Eulogius, wilden dus niet te maken hebben met Moskou, en nog veel minder met de onder Berlijnse invloed staande Heilige Synode van Karlowci Hoe het hun na de bezetting vergaan is, is ons helaas niet bekend.

Engeland had weinig Russen.

In Engeland waren weinig Russen. In Londen had men een kerk tegenover het station van de Imperial Airways, een mooi groot gebouw, dat men in bruikleen had gekregen van den Anglicaansen Bisschop van Londen (deze buurt schijnt weg te zijn gebombardeerd, waar ze nu zitten is ons onbekend). Men hield het met Eulogius.

In Italië had men enkele Russische kerken.

Italië, Duits vazal.

Rome had geen eigen Orthodoxen metropoliet, dit uit deferentie voor den Bisschop van Rome, den Paus, met wien men weliswaar geen kerkelijke gemeenschap onderhield, maar dien men toch in dezen wilde respecteren juist zoals omgekeerd Pius XI al een schikking had getroffen om geen patriarch van Constantinopel meer te zullen benoemen als de tegenwoordige, die als titulair-patriarch (een Latijn n.b.!) kanunnik van St. Pieter is, het tijdelijke met het eeuwige zal hebben verwisseld. Rome had evenwel een niet onaanzienlijke Russische Orthodoxe Kerk onder leiding van een Archimandriet, die merkwaardig genoeg ook Seraphiem heette en — niet merkwaardig, maar natuurlijk: Italië was allang Duits vazal — tot de partij van de Heilige Synode en Seraphiem van Berlijn behoorde.

Twee jurisdicties in de Verenigde Staten.

In Noord-Amerika zijn twee jurisdicties vertegenwoordigd. De groep van de Heilige Synode (de Duits gezinde partij), onder leiding van Metropoliet Theophilus, een betrekkelijk grote groep van 90.000 onder 2 aartsbisschoppen en 6 bisschoppen.

Deze groep is steeds de meest naar voren tredende geweest. De Metropolitane Raad van deze groep kiest geen partij — hij is wel wijzer! — maar hij is het, die indertijd het request aan Roosevelt heeft gestuurd, waarin herstel van de godsdienstvrijheid in Rusland werd gevraagd.

Daarnaast staat een kleine groep onder leiding Benjamin Fetsjenkov, Metropoliet van de Aleoeten en Noord-Amerika, die het met Sergius houdt en vroeger vergeten en onbekend in zijn woning in Brooklyn, nu plotseling naar voren is getreden. Benjamin — de anti-Duitse partij dus — is dus de vertegenwoordiger van de Parijse rue Pétel.

De politieke handlangersdiensten van de groep van „Karlowci".

In Maart 1941 werd te Karlowci (Joegoslavië) een zitting gehouden van de Russische Heilige Synode te Beograd. Als vertegenwoordiger van Seraphaiem van Berlijn was daar aanwezig de Protestantse (!) bisschop Heckel. Heckel onthulde daar plannen van een Duitse invasie van Rusland, en de Russische Synode zegde haar medewerking toe.

Metropoliet Anastasius van Beograd zou tot Patriarch van Rusland worden uitgeroepen. Een lang gekoesterde wens van de Russische uitwijkelingen, voortzetting van het in 1917 onder Tychon herstelde Patriarchaat van Moskou, zou worden vervuld.

Na Tychons dood (8 April 1925 in het Donskoy-klooster te Moskou, waar hij geïnterneerd was door de Sovjets) hadden de Sovjets niet gedoogd, dat een nieuwe patriarch gekozen wierd. Het plan van de invasie in 1941 mislukte, zodat er van de uitroeping van Anastasius tot Patriarch niets is gekomen.

Maar wel moest de Heilige Synode zich laten gevallen, dat de Protestant Heckel administrateur der Synode werd. Dat was nog iets anders dan de Procurator van den tsaar van vroeger!

Toen Hitler Rusland in Juni 1941 invadeerde, heeft de Synode evenwel terstond een Herderlijke Brief aan de gelovigen van Rusland gericht, waarin de Duitse „kruistocht" de bevrijding van het communistische juk werd genoemd, en waarin...... Engeland verantwoordelijk wordt gesteld voor de moord op de Russische keizerlijke familie en het omverwerpen van het tsaristische regiem. Een prachtig bewijs, van hoe een kerkvervolgend nazie-regiem de kerk gebruikt voor propaganda.

* * *

Thans is in een oplage van 50.000 exemplaren in Rusland verschenen een boek: „De waarheid omtrent de godsdienst in Rusland". In Rusland zelf is dit boek — behalve aan enkele personen in Moskou en Kuibisjev — geheel geheim gehouden. Speciale luxe gebonden exemplaren worden door de Sovjets gratis verspreid; een exemplaar is thans ook op Curaçao.

Het Zwitserse dagblad „La Liberté" (Freiburg) publiceerde een lang artikel over dit boek, hetwelk eveneens hier is aangekomen. De kern ervan willen wij onzen lezers niet onthouden „La Liberté" zegt, dat het bovengenoemde boek in Rusland zo geheim gehouden wordt, omdat de inhoud in felle tegenspraak met de waarheid staat.

De verdeeldheid van de Russische kerk buiten Rusland is reeds treurig, want hierdoor had Hitler gelegenheid haar voor zich te naasten. Worden zo de onderscheidene strevingen der emigrantenkerk misbruikt door den een, niet minder wordt de kerk binnen Rusland misbruikt door den ander. Bovengenoemd boek is hier het bewijs van, evenals de reclame-berichten, die van tijd tot tijd in de pers verschijnen en volgens welke het met de kerkvervolging het in Rusland niet zo kwaad is.

Niemand minder dan Sergius, „Bewaker van de Patriarchale Troon", schreef het voorwoord om te betogen, dat er van kerkvervolging geen sprake is. Onnodig na onze vorige artikelen betreffende het boek van Dr. N. S. Timasjeff nog uit te weiden over de toestand van de godsdienst in Rusland. „La Liberté" merkt terecht op, dat 1) het feit, dat het boek in Rusland geheim gehouden wordt, een veeg teken is; 2) de „waarheid" in dit boek niet klopt met de feiten; 3) het niet de eerste maal is, dat de Sovjet-regering de Russische kerk, die zij in haar macht heeft, misbruikt; 4) de Sovjet-regering inziet, dat de atheïstische actie onverstandig is geweest, omdat elke vijand — zelfs met een heidense regering als Duitsland — de kruistocht-idee als voorwendsel kan gebruiken; 5) de Russische emigrantenkerk tot Hitlers aanhangers behoort, hetgeen onjuist is, zoals hierboven in ons artikel aangetoond, omdat de Russische emigrantenkerk in 3 jurisdicties verdeeld is, waarvan alleen de jurisdictie van Karlowci aan Hitler verkocht is, één andere het nog steeds met Moskou houdt, dus juist anti-Berlijn is, en de derde te maken wil hebben noch met Berlijn, noch met Moskou, maar het houdt met het Oecumenisch Patriarchaat; 6) aan Sergius vraagt mede te delen — als er dan toch geen vervolging bestaat — wáár Philippus van Moskou gebleven is ,van wien met sedert 1930 al niets heeft vernomen; of Cyrillus van Kazan, die plotseling verdween toen hij tot opvolger van Tychon gekozen werd; of Agaphangel van Jaroslav een ander verkozen opvolger van Tychon; of waarom de 43.000 parochiekerken van 1917 dan zijn teruggebracht tot 200 van tegenwoordig.

De behandeling van deze punten kunnen wij den lezer sparen.

NEDERLAND.

BRITSE BOMMENWEPER OP AMSTERDAM NEERGESTORT.

Nederlandse kringen deelden mede, dat een bommenwerper van de Royal Airforce in de afgelopen nacht nabij het hoofdkwartier van de Duitse luchtmacht in Amsterdam neerstortte en een brand stichtte, welke Dinsdagmiddag nog niet beteugeld was. Men zeide, dat het Carlton-hotel, waar het hoofdkwartier van de luchtmacht is ondergebracht, alsook nabijliggende huizen in brand geraakten (Londen, (AP) 25.5).

NIEUWE JAPANSE BEVELHEBBER OP JAVA.

De Associated Press ving een bericht op van Radio-Berlijn, volgens welk Luitenant Generaal Kumakichi Harada, vroeger Japans militaire attaché in Sjanghai, is benoemd tot Opperbevelhebber der Japanse strijdkrachten op Java. Harada volgt Luitenant Generaal Hitosji Imamura op.

Men zeide niet waarom Imamura werd vervangen of wat met hem gebeurd is. Het was Harada, die het rapport uitgaf over het Japanse onderzoek naar het tot zinken brengen van de Noordamerikaanse kanonneerboot „Panay" op de Yangtze in 1937. Harada's rapport veroorzaakte een storm, aangezien hij beweerde, dat de „Panay" had gevuurd op Japanse troepen aan land in tegenstelling tot al de verklaringen van de overlevenden en een vroegere Japanse bekendmaking. Later werd Harada hoofdraadgever van de Japanse marionetten-regering te Nanking (New York, (AP) 25.5).

RADIO-ORANJE ZAL GEHOORD WORDEN.

De Nederlandse regering te Londen past een nieuwe techniek toe van radio-uitzending naar Nederland ,teneinde de uitdaging der Duitsers — de confiscatie van alle radiotoestellen — te beantwoorden.

De regering is hierbij ervan uitgegaan ,dat toch nog altijd honderden dappere landgenoten hun radio-toestellen niet zullen doen confisqueren en, om nu deze honderden het nieuws te zenden op zulk een wijze, dat, via hen, dit nieuws zo snel mogelijk door geheel Nederland bekend zal worden is Radio-Oranje begonnen een nieuw soort program uit te zenden, dat de luisteraars in staat te stellen aantekeningen te maken, die dan bij monde en in geschrift verder kunnen (en ongetwijfeld: zullen) worden verspreid.

Zaterdag heeft Radio-Oranje de Nederlanders, die nog een radio-toestel bezitten, opgeroepen „om onze collega's bij de verspreiding van de waarheid over Nederland te zijn". Van nu af laat Radio-Oranje haar bekende begin-melodietje („In naam van Oranje doe open de poort") weg, evenals alle andere luide muziek, teneinde de luisteraars zo min mogelijk in moeilijkheden te brengen. Het nieuws wordt heel duidelijk en langzaam voorgelezen om het optekenen gemakkelijk te maken en dan wordt er nog een samenvatting van gegeven. Er zullen duidelijke korte commentaren worden gegeven en meer dan tot nu toe zullen leden van de Nederlandse strijdmacht spreken, teneinde de Nederlandse bevolking in contact te houden met de oorlogsinspanning hunner mede-vaderlanders.

Verder zeide Radio-Oranje Zaterdag, dat men geen geloof moet hechten aan de Duitse beweringen, dat deze het middel bezitten om radiotoestellen vast te stellen. Zulke middelen bestaan niet. „Wij hebben de stellige overtuiging", zo zeide Radio-Oranje, „dat men in Nederland zijn methodes zal weten aan te passen aan de nieuwe omstandigheden en dat men harder dan ooit zal werken; de gevaren zijn ongetwijfeld veel groter geworden, maar wij hebben veel geleerd in de moeilijke jaren, die achter ons liggen.

Van nu af wordt de sluikpers nog veel belangrijker dan zij al reeds was. Ge zult die blaadjes en pamfletten overal vinden. Soms plotseling in uw jaszak, of op een ander onverwachte plaats. Soms zal iemand zich plotseling in het bezit van een pak pamfletten bevinden en hij weet niet waar dat zo ineens vandaan komt, maar hij vindt ze en wat hij ermede zal doen, dat hangt af van wie en wat hij is.

Het is nu moeilijker dan ooit om materiaal voor drukken, stencillen en zelfs voor machineschrijven te vinden, doch het zal — koste wat het kost — worden gevonden. Radio-Oranje behoeft zich geen zorgen te maken, want een leger van patriotten zal haar oproep volgen."

Radio Boston zal de zelfde manier van uitzenden volgen.

Paus dringt weer aan op Gebed voor Rusland.

Vaticaanse Radio zendt thans ook uit naar Rusland.

Verleden week Maandag is de Vaticaanse radio voor de eerste maal begonnen met een serie regelmatige uitzendingen in de Russische taal naar Rusland. Iedere Maandagavond zal er in de toekomst een uitzending plaats hebben. Uitgezonden wordt op een golflengte van 50.26 meter. Dit is de golflengte, die door alle Europese nieuwsuitzendingen gebruikt wordt.

Tegelijk met het nieuws van de radio-uitzending naar Rusland kwam het nieuws van een nieuw gebed, vastgesteld bij een decreet van de Heilige Penitentiarie, dat in verband schijnt te staan met deze nieuwe wending van het Vaticaan.

Het gebed, waaraan Zijne Heiligheid de Paus een aflaat van 300 dagen verbonden heeft, met een volle aflaat eens per maand onder de gewone voorwaarden, werd bekend gemaakt in de Acta Apostolicae Sedis en luidt als volgt:

> „O Allerheiligste Drievuldigheid, wij aanbidden U en offeren U door Maria onze smeekbede: Verleent aan allen eenheid in het Geloof en moed om het getrouwelijk te belijden".

Nadat de omroeper van de Vaticaanse radio dit gebed had doorgegeven, voegde hij er veelbetekenend aan toe: „Met het oog op onze nieuwe Russische uitzending, bevelen wij ten zeerste aan dit gebed te bidden niet alleen voor alle Christenen, die buiten de eenheid der Kerk leven, maar vooral ook in het biezonder voor de Russische afgescheidenen."

Dit is dus al de tweede aansporing tot gebed voor Rusland in een half jaar tijds. In Januari jl. heeft Cardinaal Tisseraut ter gelegenheid van het Herenigingsoctaaf ook al tot gebed voor de Russische gelovigen en Rusland opgewekt namens Pius XII. Na hetgeen wij heden in ons hoofdartikel schrijven over de treurige toestanden in de Russische emigrantenkerk, is de noodzaak van dit gebed wel heel duidelijk. Want wel was zij afgescheiden, de Russische Kerk, maar zij bleef onze zuster en juist het feit, dat zij de gemeenschap met de Apostolische Stoel verbroken had, beroofde haar van een steunpunt, toen de vervolging op haar losbarstte. Daardoor is zij verkracht kunnen worden in haar verstrooiïng door iemand als Hitler, gelijk in ons hoofdartikel beschreven. Deze smaad der afgescheiden Kerk van Rusland aangedaan, werd het eerst gesignaleerd door Pius XI, reeds in 1924, lang voordat iemand er erg in had, lang voordat het nazisme openlijk optrad.

Sedert Leo XIII werden na alle stille Heilige Missen gebeden gezegd voor de nood der Kerk in het algemeen. Het was kort na 1870 en een goddeloos reactionnair bewind bestuurde Rome. In 1929 werd dit conflict bijgelegd door het Verdrag van Lateranen tussen Italië en de Heilige Stoel.

De „gebeden na de Heilige Mis" waren verhoord! Maar elders was de Kerk in nood; Pius XI schafte de „gebeden na de Heilige Mis" niet af, maar wijzigde hun intentie: thans voor het herstel van de vrede en de godsdienstvrijheid voor het gekwelde volk van Rusland.

„Gij herinnert U ongetwijfeld, Eerbiedwaardige Broeders, hoe, nadat Wij het feest van den Heiligen Jozef bestemd hadden om onder Onze eigen leiding gebeden te richten tot den Almachtigen God in de Vaticaanse Basiliek, met het oog op de zorgelijke staat van de godsdienst in Rusland, een grote en godsdienstige schare zich aan Onze zijde stelde: en hoe, van vrijwel elk land ter wereld, velen het bewonderenswaardige voorbeeld van het volk van Rome volgden door andere Kerken van de Stad te bezoeken, teneinde daar hun gebeden te storten. Want, zoals Gij weet, heeft Ons plan algemene instemming gevonden, niet slechts onder de Katholieken, doch zelfs onder velen, die van Ons zijn afgescheiden; want zij stortten smeekbeden in hun bidplaatsen, als bewogen door een gevoel van gemene broederschap en hun dankbaarheid te Onswaart werd zowel openlijk als in stilte geuit.

Wij danken de goedheid en genade van God, dat zulk een grote samengang van gebeden niet vruchteloos en vergeefs is gebleken, hoewel niet zo lang daarna, in de gebieden waarover Wij spreken, de vijanden van de Naam Gods en Zijn eredienst hun vervolging van de Kerk nog feller hebben voortgezet. Wij moeten daarom voortgaan van Christus, den Verlosser der mensheid, af te smeken het herstel van de vrede en de godsdienstvrijheid voor het gekwelde volk van Rusland; en, opdat allen zonder nodeloze moeite of ongerief hierin mogen worden aangemoedigd, zullen de gebeden, welke Onze Voorganger Leo XIII, zaliger gedachtenis, verordend heeft na de Heilige Mis door Priester en gelovigen te zeggen, voortaan voor deze zelfde intentie worden gezegd, namelijk voor Rusland. En mogen de Bisschoppen en de wereldlijke en reguliere geestelijkheid ten zeerste hun eigen mensen aansporen tot deze plicht, en hen, die de Heilige Mis bijwonen dikwijls hieraan herinneren". (Uit de toespraak gehouden in het Vaticaan op 30 Juni 1930. Acta Pii P.P. XI, p.300).

Zeer krachtige aanval op Dusseldorf.

Bestoking Italiaanse doelen duurt onophoudelijk voort.

Cagliari op Sardinië door bevolking ontruimd.

AANVAL OP DUSSELDORF.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„In de afgelopen nacht bevonden de vliegtuigen van het Bommenwerperscommando zich in zeer grote sterkte boven Duitsland met Düsseldorf als hoofddoel. De bewolking boven het doel maakte het moeilijk de volledige resultaten van het bombardement te zien. 27 Bommenwerpers worden vermist. Vliegtuigen van het Gevechtscommando, waarvan één vermist wordt, voerden aanvallende vluchten uit boven Nederland, België en Frankrijk" (Londen, (AP) 26.5).

Düsseldorf ligt aan de Rijn op 38 kilometer ten Noord-Westen van Keulen en 80 kilometer ten Zuid-Westen van het gehavende Dortmund. De stad is Duitslands derde grootste binnenhaven en heeft ijzer- en staalfabrieken, welke te vergelijken zijn met die van de grote Krupp-organisatie.

De woorden, welke de omvang van de aanvallende vliegtuigen beschreven, waren gelijk als die gebezigd werden bij de aanval op Dortmund, waarbij 2000 ton aan bommen geworpen werden. De aanval van de nacht was de 52e op Düsseldorf. De laatste aanval op Düsseldorf in de nacht van 27 Januari was samengevat in 20 minuten. Tanks, kanonnen, torpedo's, onderdelen van duikboten en vliegtuigen behoren tot de oorlogsproducten van de stad. Düsseldorf, dat voor de oorlog een inwonertal van 429.000 had, is ook een belangrijk verkeersmiddelpunt (Londen, (AP) 26.5).

NIEUWE AANVALLEN.

Kort na het middaguur stak een grote strijdmacht van Geallieerde vliegtuigen, waarschijnlijk met inbegrip van bommenwerpers, het Kanaal over in de richting van Calais om het luchtoffensief op het vasteland te hervatten (Londen, (AP) 26.5).

NIEUWE DUITSE BOM?

Radio-Rome beweerde, dat de Duitse luchtmacht een nieuwe bom van vloeibare lucht gebruikt, welke „zo machtig is, dat zij alles binnen een straal van 725 tot 775 vernielt en ontploffingen veroorzaakt die door bommenwerpers tot een hoogte van 4250 meter gevoeld worden".

Voorts werd gezegd, dat mijnen met vloeibare lucht welke is „gezuiverd van stikstof en gemengd met ontvlambare stoffen" eveneens worden gebruikt. Bij het ontwikkelen van de mijnen zouden de Duitse scheikundigen een machtige nieuwe springstof ontdekt hebben, genaamd „oilival" (Londen, (AP) 26.5).

GEEN OPSLAG VOOR DE NOORDAMERIKAANSE MIJNWERKERS.

De War Labor Board weigerde een loonsverhoging toe te staan voor de 450.000 mijnwerkers van de vette-kolen-mijnen. Wel werd aanbevolen enige andere concessies te doen. De Raad stelde voor om weer de quaestie van betaling „van ingang tot ingang" te overwegen. De betaling van ingang tot ingang omvat zowel de tijd, dat de mijnwerkers onder de grond vervoerd worden als hun feitelijke productieve tijd. Men bracht ook de huidige vacantie-betaling van 20 dollar op 50 dollar en droeg den Directeuren op zonder vergoeding aan de mijnwerkers hun veiligheidsmateriaal en werktuigen te leveren (Washington, (AP) 25.5).

RUSSISCHE BOMBARDEMENTEN.

Een Russisch communiqué luidt:

„Onze vliegtuigen bombardeerden op 23 Mei de spoorwegknooppunten, munitie-opslagplaatsen en concentraties van vijandelijke troepen en oorlogsmaterialen te Roslavl, Yelnia en Demyansk. Het spoorwegknooppunt te Roslavl werd met biezonder succes gebombardeerd. Grote branden en ontploffingen werden gezien op de spoorlijnen, de treinen en de opslagplaatsen met oorlogsmateriaal. Al onze vliegtuigen — één uitgezonderd — keerden veilig naar hun bases terug" (Londen, (AP) 25.5).

WILLKIE OVER DE KERK IN RUSLAND.

Volgens de „New York Times" van 1 October 1941 was Roosevelt van oordeel, dat er inderdaad nog van kerkvervolging in Rusland gesproken moest worden, omdat 1) de anti-godsdienst-propaganda, vaak gepaard gaande met het ridiculiseren van godsdienstige gebruiken, nog is toegestaan, 2) een godsdienstige pers wordt gedoogd, 3) geen bijbels mogen worden gedrukt of ingevoerd, 4) geen openbaar godsdienstonderricht mag worden gegeven ,5) geen Zondagsscholen worden toegelaten.

Onder de druk van de Geallieerde alliantie heeft men weliswaar enkele concessies gedaan, ook Willkie's recente bevindingen in Rusland zijn niet al te rooskleurig.

Willkie vertelde, dat in Moskou slechts 1 klein katholiek kerkje ten dienste staat van 25.000 à 30.000 katholieken, die nog in de Russische hoofdstad wonen, doch uiteraard zeer verspreid, zodat niet meer dan 600 regelmatig de Zondagsmis kunnen bijwonen.

TOESTAND KATHOLIEKE KERK RUSLAND.

Het Annuario Pontificio van 1943 bevat een uitvoerig overzicht van de toestand van de kerk in Rusland. Het artikel concludeert, dat de toestand slechter is dan ooit. De 6 kerkelijke jurisdicties van Europees en Aziatisch Rusland zijn vacant, evenals de 13 Apostolische Administraties, die in 1926 ingesteld zijn om te trachten in de kerkelijke behoeften te voorzien.

Aartsdiocees van Mogilev: Bisschop Bolesalo Sloskan, gevangen gezet 10 Augustus 1927; vervolgens naar Siberië gezonden, thans verbannen en woont in Riga (hij was ook Administrateur van Minsk na de dood van Bisschop Lozinski).

— **Moskou:** Bisschop Pie Eugène Neveu, kon niet worden verbannen, gezien zijn Franse nationaliteit, doch werd gedwongen Rusland te verlaten; woont in Parijs.

Leningrad: Bisschop Theopilus Matulionis, Waarnemend Administrateur, in December 1918 benoemd; gevangen van 1923 tot 1926 en van 1929 tot 1933, en vervolgens verbannen naar Lithauen.

Charkov: Dr. Vincent Ilgin, gevangen in December 1926 en naar Lithauen verbannen sedert 1933.

Kazan, Samara en Simbirsk: Dr. Michael Juodokas, gevangen in 1929, de laatste twee jaren vrijgelaten; woont in Lithauen.

Kamenetz: Mons. John Swiderski, gevangen in Januari 1930 en verbannen in September 1932. Zijn Kapelaan Alexander Wiersbicki, werd gevangen gezet in Juli 1932, van hem zijn geen verdere inlichtingen verkrijgbaar.

Zhitomir: Monseigneur Teofilo Skalski, Administrateur, en Monseigneur Casimir Naskrecky, Vice Administrateur, werden gevangen gezet op 20 Juli 1926 en verbannen in September 1932.

Het Apostolisch Vicariaat van Siberië werd opgericht op 1 December 1921 als een onderhorigheid van de Pauselijke Commissie voor Rusland, doch er werd geen Vicarius benoemd. Pater Gerard Piotrowski, O.F.M. diende als Administrateur tot 1929. Op het ogenblik zijn de posten van Apostolisch Vicarius en Apostolische Administrateurs voor Cisbaikalica en Transbaikalica, Siberië, vacant. Andere vacante plaatsen — behalve alle Stoelen — zijn het Vicariaat — Generaal voor de Katholieken van de Byzantijnse ritus in Moskou en de Apostolische Administraties van Zuid-Odessa en voor de Armeense Katholieken.

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„In de nacht van 24 op 25 Mei vielen Wellingtons Olbia op Sardinië aan, waar veel schade aangericht werd aan havenbedrijven en scheepvaart. Gisteren zette de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht haar offensief voort door hevige aanvallen te doen op Sicilië, Sardinië en Pantelleria.

Een grote strijdmacht van Vliegende Forten viel Messina aan. Men zag de bommen barsten in het havengebied, de rangeerterreinen, electrische centrales en de vlootbasis, waar een grote ontploffing plaats vond. B-25 Mitchells en B-26 Marauders, geëscorteerd door P-39 Lightnings, vielen andere havens van Sicilië aan.

Te Licata werden voltreffers gezien op het havengebied, de loodsen en kaden. Te Empedocle vielen de bommen op de zwavelfabrieken en tussen de schepen, alsook op de electrische centrale nabij de kade. Lightnings voerden tijdens de dag talrijke sorties uit en vielen de vijandelijke scheepvaartverbindingen aan.

Te Porto Scuso werden een voorraadschip en een electrische centrale getroffen. De vliegvelden van Terranova en Bobba Difalco werden aangevallen. Bij laatstgenoemde plaats vielen de bommen tussen verspreid staande vliegtuigen. Het vliegveld Milo werd eveneens aangevallen. Vele voltreffers werden geplaatst op hangars en administratie-gebouwen. Pantelleria werd overdag aangevallen door Warhawk gevechtsbommenwerpers en Mitchells. Voltreffers werden gezien op vliegveld en dokken.

Tijdens deze aanvallen werden 23 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. In de nacht van 24 op 25 Mei werden 3 vijandelijke vliegtuigen vernield. Van al deze verrichtingen worden 11 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 26.5).

JAPANSE VOORTGANG IN CHINA.

Chinese militaire kringen deelden mede, dat de Japanse troepen verschillende wiggen gedreven hebben in de Chinese posities aan de Yangtze ten Zuiden van Itsjang in het Westelijk deel van de provincie Hupeh. De Japanse aanval hier zou ten doel kunnen hebben de verbindingswegen te beveiligen voor een opmars naar China's hart te Tsjungking. Naar schatting zijn 5 vijandelijke divisies gewikkeld in het offensief. Een colonne valt reeds aan in Zuidwestelijke richting naar Whufeng, op ongeveer 80 kilometer van de belangrijke vijandelijke rivierbasis te Itsjang. Andere vijandelijke strijdkrachten pogen de Chinezen te slaan uit de posities aan de Yangtze tussen Itsjang en Hankow (Tsjungking, (AP) 25.5).

ONTKENNING VAN DE U.S.A.-MARINE.

Een zegsman van de Noordamerikaanse Marine ontkende energiek de Japanse beweringen omtrent het tot zinken brengen van Noordamerikaanse oorlogsschepen bij Attu (Washington, (AP) 25.5).

EEN GELUKWENS VAN VARGAS.

Getulio Vargas, President van Brazilië, telegrafeerde zijn gelukwensen aan Koning George waarbij hij het „schitterende succes" prees, hetwelk „zo glorierijk behaald is door het Britse leger in Tunis". De Koning antwoordde met dankzegging „in de gemene zaak van vrijheid en rechtvaardigheid" (Londen, (AP) 25.5).

CURAÇAO

TONEELGROEP ALGEMEEN NEDERLANDS VERBOND.

Hedenavond 20.45 brengt de Toneelgroep van het **Algemeen Nederlands Verbond** voor de plaatselijke radio het Tweede Deel van het hoorspel **„De Overwinnaars"**, een radiobewerking van de roman van John Steinbeck „The Moon is down".

In het vijfde toneel gaat hedenavond verder gaat bevinden wij ons wederom in de bovenkamer in het burgemeestershuis, welke voor de officieren als zitkamer is ingericht.

Het zesde toneel speelt in de kamer van de jonge weduwe van den geëxecuteerden mijnwerker. Na een kleine tussenscène, welke zich aan de ingang van de mijnschacht afspeelt, schrijdt de handeling in het zevende toneel wederom verder in het salon van den Burgemeester, thans veranderd in een militair bureau met tafels waarop papieren kaarten enz. liggen, terwijl het achtste toneel het spel besluit in hetzelfde Salon, nu echter met opgeruimde tafels.

De personen zijn in volgorde van optreden:

Majoor Hunter, Luitenant Prackle, Luitenant Tonder, Jozef, huisbediende van den burgemeester, Kapitein Loft, Molly Morden jonge weduwe van Alex Morden, Annie, dienstmaagd van den burgemeester, Tom en Wil Anders, vissers, Orden, Burgemeester, Dr. Winter, stadsdokter zijn vriend, Soldaten, Corporaal, Sregeant, Kolonel Lanser, bezettingscommandant, George Corell verrader, Mevrouw Orden.

J. G. STATIUS MULLER †.

Na een kortstondige ziekte overleed gisteren de Heer J. G. Statius Muller, gepensioneerd Referendaris van de Gouvernements-secretarie. De overledene was een zeer bekende persoonlijkheid in Protestantse kringen en nam actief deel aan het verenigingsleven.

De Heer J. G. Statius Muller laat weduwe en kinderen achter. Hij ruste in vrede.

JUBILEUM VAN CONGREGANISTEN.

Morgen om 6.30 uur zal er in de Pro-Cathedrale Kerk van de Heilige Anna een Heilige Mis worden gezongen uit dankbaarheid, dat enige congreganisten 25 jaar lang trouwe leden zijn geweest van de Congregatie.

Na afloop zal er een Te Deum gezongen worden.

BURGERWACHT CURAÇAO.

Bij deze zij bekend gemaakt, dat het nieuwe wachtrooster is ingegaan op Maandag 24 dezer en dat diegenen, welke een lesrooster ontvangen hebben van genoemde datum af, vrijgesteld zijn van wacht.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Een onbehaaglijke rust heerst aan het Russisch front van de Baltische tot de Zwarte Zee, hoewel er enkele kleine grondgevechten geleverd werden aan het Kalininfront, waar de Russen 4 nederzettingen veroverden. De grote luchtstrijd werd voortgezet. De Sovjets hamerden opnieuw op de Duitse verbindingswegen, speciaal op spoorwegstations, opslagplaatsen en colonnes van vrachtauto's.

— **Cairo:** Het communiqué van de luchtmacht in het Midden-Oosten deelt mede, dat lang afstands gevechtsvliegtuigen van de Raf gisteren de basis voor watervliegtuigen te Preveza aan de Westkust van Hellas aanvielen. Een Cant51 werd neergeschoten; 3 andere werden in brand gezet en nog verschillende werden beschadigd.

Ook de olie-installaties werden in brand gezet. Een vijandelijk schoener nabij de Westkust van Hellas werd in brand gezet. Zware Liberator bommenwerpers van de Noordamerikaanse legerluchtmacht vielen Messina gisteren overdag aan. Vele bomontploffingen werden gezien langs de spoorwissels, het olie-depot van de vlootbasis en het havengebied, waar talrijke branden ontstonden. In het geheel wierpen de bommenwerpers 175 ton aan brisanten brandbommen op Messina.

— **Londen:** De radio van Parijs, welke onder toezicht van de nazies staat, deelde mede, dat Brest het hardst getroffen werd van alle steden aan de Franse kust. Binnen 43 dagen zouden 553 personen zijn gedood, 772 gewond, 1048 huizen zijn vernield en 4948 beschadigd.

— **Een Britse haven:** Gemeld wordt, dat nieuwe versterkingen voor het Canadese leger over zee in Groot Brittannië zijn aangekomen om hun plaatsen in te nemen naast de troepen van de Dominions, die reeds wachten op de opening van een tweede front.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** De Geallieerde aanvallen van gisteren op de Italiaanse doelen hebben het aantal asvliegtuigen, dat volgens officiële bekendmaking gedurende de laatste 7 dagen in het Middellandse Zeegebied in de lucht en op de grond werd vernield, gebracht op 343. Naar vermeld wordt hebben bijna 400 Geallieerde vliegtuigen aan de aanvallen van gisteren deel genomen op Sardinië, Sicilië en Pantellaria.

Het Gezantschap bij den Paus.

Wij lezen in „Vrij Nederland":

In de zeer druk bezochte vergadering van de Nederlandse Afdeling van de International Christian Democratic Union hield Prof. Dr. J. A. Veraart een voordracht onder de hierboven aangeduide titel.

De theorieën over de betekenis van den Paus als grootste internationale Staatkundige Macht werden uitvoerig geanalyseerd en de twee theorieën tot verklaring daarvan, die van de politieke macht der katholieken die van het ontzien of ter wille zijn van belangrijke katholieke volksgroepen, als volstrekt onvoldoende afgewezen.

De spreker kwam tot de historische theorie en wees op de onmetelijke betekenis van een staatkundige internationale traditie van duizend jaar, alleen reeds van het Edict van Milaan af tot het Concilie van Bazel toe. Al de ellendige mislukkingen van de Renaissancepausen en de grote zwakheid in het grootste deel van 17e en 18e eeuw, met het biezonder critieke punt van de Franse Revolutie, hebben dit machtigst historisch gegeven ternauwernood kunnen beschadigen. De herleving in de 19e en 20ste eeuw, met een ongebroken glorieuze dynastie van Pius VII tot Pius XI, heeft de onvergankelijkheid van de grootste staatkundige macht slechts bevestigd.

Meer dan voldoende is, in het critisch onderzoek van die macht, de getuigenis, door de drie grootste staatslieden van de 19e eeuw, Napoleon I, Bismarck en Gladstone, zo bij herhaling gegeven. Zij bevestigen slechts het werk, door Talleyrand op het Congres van Weenen geleverd.

Met grote nationale schaamte herdenken wij dan ook de blunder, door Nederland in 1871 geslagen, toen het nauwelijks zijn weder-intreden in de grote internationale maatschappij had gedaan. Dan voor het eerst oprijzend uit een nationaal moeras, begint ons land met de ezelstrap, in de onnozele mening, dat met het Pausdom is afgerekend, als de ongelukkige en niets ter zake doende Pauselijke Staat is verdwenen. Het Gezantschap bij den Paus verdwijnt. In de eerste wereldoorlog herinnert de grote liberale staatsman Cort van der Linden zich de staatkundige macht bij uitstek en het Gezantschap herleeft. Maar in 1925 vergrijpt een kleine meerderheid in de Tweede Kamer zich opnieuw aan het Gezantschap bij den Paus.

Uitvoerig staat den spreker stil bij al de fouten, die bij dit alles zijn begaan. De Nederlandse Katholieken, die niet vrij uitgaan, door het veel te veel bij deze aangelegenheid op de voorgrond treden van Mgr. Nolens; het niet tijdig mobiliseren van dat aantal eerste klas niet-katholieke Nederlanders uit de school van een Beaufort; het niet stellen van de portefeuille-quaestie door van Karnebeek.

Zien wij thans om ons heen, bekijken wij b.v. den Engelse kranten van veertien dagen geleden. Finland, Hongarije, Italië, Japan, Bulgarije, de Verenigde Staten en de reis van Mgr. Spelmann. Het pauselijk Hof wemelend van buitenlandse diplomaten — en wij ontbreken.

ontbreken. Voor de Nederlandse katholieken als staatsburgers in samenwerking met zovele verstandige volksgroepen, is thans groot werk te doen. Zoals bij de grote sociale Encyclieken, die veel verder reiken dan de katholieken, hebben wij, in dienst van onze straks herboren nationale gemeenschap, een belangrijke staatkundige taak te verrichten. Het uitwissen van alle tekenen van internationale onmondigheid bij een volk, dat internationaal thans terecht zulk een groot crediet heeft en aan een Grotius en een Asser voor internationale wijsheid en wetenschap zoveel is verschuldigd.

ARUBA.

WATER EN NOGMAALS WATER

In de laatste tijd verschenen enkele artikelen in de krant over de Arubaanse watersituatie, betrekking hebbende op onze waterleiding en evenzo op de zogenaamde waterboring die gestaakt is.

Als wij eerst de quaestie waterleiding eens goed beschouwen, dan moet men constateren, dat hiermede niet erg pluis is. Er schijnt een ernstige crisis te zijn ontstaan, die funeste gevolgen kan hebben.

Om kort te zijn, kunnen wij vast, met absolute zekerheid mededelen, dat het dagelijks verbruik van leidingwater, de productie thans overschrijdt met 70000 (zegge zeventig duizend) liter, hetgeen voor zichzelf spreekt. Indien het Bestuur ter plaatse geen drastische maatregelen neemt, zal er binnenkort een groot watergebrek komen.

Van bevoegde zijde werd ons medegedeeld, dat door de Landswatervoorzieningsdienst alhier, in overeenstemming met den Gezaghebber reeds maatregelen zijn genomen in de richting. Eerst probeerde men het water om 9 uur dicht te draaien om het weer open te maken om 16 uur, hopende dat hierdoor water zou worden bespaard, doch dit bleek niet zo te zijn. Toen werd besloten door de Landswatervoorzieningsdienst, dat het water iedere morgen van 9 tot 18 uur zal opengedraaid worden, waarbij door den Gezaghebber bepaald werd, dat geen sproeiing van planten met het leidingwater mag plaats hebben en dat het eveneens verboden is om voor betonwerken of metselwerken leidingwater te gebruiken, zolang deze abnormale toestand volhoudt.

Mocht iemand tegen dit verbod zondigen, dan loopt zo iemand kans dat zijn meter worde weggenomen. Iedereen krijgt een minimum verbruik toegestaan en wel à ƒ1.25 per m³ en hierdoor komt het vastrecht te vervallen en zij die een meerverbruik dan het toegestaan minimum willen gebruiken, moeten zich bij den Directeur van Landswatervoorzieningsdienst wenden.

De Landswater-voorzieningsdienst meent hiermede een grote waterbesparing te bereiken en rekent op de medewerking van de bevolking om het ergste te voorkomen.

Wij weten ook van bevoegde zijde, dat de Gezaghebber een onderhoud had met de verschillende militaire autoriteiten ter plaatse (zowel Nederlandse als Noordamerikaanse) omtrent deze urgente waterquaestie en het schijnt, dat de Gezaghebber van bedoelde instanties de volle medewerking werd toegezegd.

Wij hopen derhalve, dat met de genomen maatregelen, alhoewel drastisch vooral voor de plantenliefhebbers, iedereen het zijne zal bijdragen, om het ergste te voorkomen. Plantenliefhebbers moeten maar denken: Beter planten dood, dan mensen dood!

Nu wij het toch over de waterleiding hebben, denken wij onwillekeurig aan onze zg. ondergrondse rivier en aan de boring ervan, die zo jammerlijk werd stopgezet op advies van deskundigen (!!!), alhoewel wij volmondig blijven volhouden, dat die zogenaamde deskundigen niet positief hun beweringen kunnen staven, dat er geen water (zoet water natuurlijk!) onder de grond is. Redenen waarom wij ons ten eerste verenigen met de inzenders „Waarzegger" en „Vox Populi", om in naam van de Arubaanse bevolking te vragen om een tweede proefboring te beginnen. Zo wij ons niet vergissen, heeft Statenlid Jan H. A. Eman in die richting gesproken in de Staten. Laten wij hopen, dat deze precaire watersituatie een prikkel moge zijn voor het Gouvernement om deze quaestie nogmaals ernstig te beschouwen. Het is immers een levensbelang voor dit eiland. Heren Statenleden, helpt een handje mee!

DE POLITIE-HARMONIE EN DE PALMBEACH CLUB.

Onze correspondent schrijft:

Een paar weken geleden gaf de Politie-harmonie onder leiding van den sympathieken Antonie Dimmendaal en door toedoen van Kapitein Theophilus A. J. van Erp, een welgeslaagde muziekuitvoering in de Palmbeach Club.

De muziekuitvoering was schitterend en boven verwachting. Dirigent Van Dimmendaal heeft alle redenen om trots te zijn op zijn band, die naar wij hoorden, zeer veel te danken heeft aan zijn kundigen leider.

De uitvoering die één uur zou duren, duurde zowat anderhalf uur en de gekozen stukken vielen bij de talrijke clubbezoekers zeer goed in de smaak. Er was zeer veel en langdurig applaus van de aanwezigen, die werkelijk genoten van deze goede muziek. Biezondere vermelding verdient de „Light Cavalry", dat meesterlijk gespeeld werd en naar onze bescheiden mening blonken uit de clarinetisten en de grote bas gespeeld door Julio Martina, die op zichzelf al een begaafde artist is. Onze complimenten aan den Heer Van Dimmendaal, die zulk een mooi corps bij elkaar wist te krijgen en dusdanig te organiseren, dat de politie-harmonie eer doet aan zijn bekwamen leider.

Na afloop van de muziek bleven de spelers nog een poos gezellig bij elkaar, in gezelschap van vele leden der club, die onder een koele en warme dronk verschillende heildronken hielden op Aruba, Curaçao enz.

Er heerste een buitengewoon goede stemming tussen Arubanen, Curaçaoënaars enz., en ook tussen de Macamba's. Dit alles werkte mede om een nauwere band te vormen tussen de verschillende groepen. Zo zulks meer geschiedt, zal in het biezonder de ietwat stugge verhouding van Nederlanders uit Europa tegenover Arubanen en Curaçaoënaars verdwijnen.

Voordat de spelers weer stadswaarts gingen, werd nog door den artist Julio Martina, die ook bleek een begaafd redenaar te zijn een korte toespraak gehouden op de vooruitgang en bloei van de Palm Beach Club en op het eiland Aruba. Het is te hopen, dat de Militaire Politie-harmonie nog dikwijls Aruba komt bezoeken en tevens spreken wij de wens uit, dat de K.L.M. van haar kant ook zal bijdragen om deze mensen tegen een goedkopere prijs te vervoeren. Zeker zal de K.L.M. goed doen dezen muzikanten, geen abnormaal hoge prijs te laten betalen.

Het is te hopen, dat Kapitein Ebel Venema dit sympathieke corps nog dikwijls in de gelegenheid zal stellen om ons eiland op te zoeken, alwaar het van harte welkom is.

POLITIEBERICHTEN.

Vrouw bijt buurman.

Er had een verkeers-ongeval plaats ter hoogte van Cura-cabai. Een vrachtauto, genummerd 450-A, bestuurd door G. E. S., was in de aldaar zijnde bocht geslipt en omgeslagen. Geen persoonlijke ongelukken, zeer weinige schade. Vermoedelijke oorzaak: een te grote snelheid in verband met het gladde wegdek. De verkeerspolitie stelt een onderzoek in.

Er werd door de Politie geconstateerd, dat een vechtpartij plaats had ter hoogte van de Balantine-Bar, tussen burgers en leden van de Noordamerikaanse Marine. De deelnemers werden uiteengedreven, waarna de orde weerkeerde.

Er werd aan de Politiewacht assistentie gevraagd voor een ernstige vechtpartij in de Lago-Heights-Club. De vechtenden bleken Noordamerikaanse militairen te zijn. Zij zijn door de Noordamerikaanse M.P. vandaar verwijderd, waarna de orde en rust wederkeerde.

Terzake het plegen van hier niet nader te noemen handelingen met twee minderjarige meisjes, is door de Recherche aangehouden en voor onderzoek in bewaring gesteld, de 37-jarige werkman E.M.B. De man, die een bekentenis heeft afgelegd, zal voor de Justitie worden geleid.

Aangifte terzake verlies van een loonzakje, inhoudende ƒ 37,— heeft de 34-jarige werkman I.P.D. gedaan. Degenen, die inlichtingen kunnen verstrekken over het vinden van dit loonzakje met inhoud, worden verzocht zulks te willen doen bij de Recherche aan de Politiewacht te Oranjestad.

De 30-jarige werkman V.F. heeft aangifte gedaan van mishandeling, gepleegd door een hem onbekenden man in de Heinekens-Bar op Zondag jl.

Terzake bedreiging, gepleegd door zekeren P.S., heeft aangifte gedaan de 42-jarige zetkastelein J.F.S.

De manspersoon A.R. deed aangifte van mishandeling, gepleegd door een zekeren L. Deze zou aangever met een scherp voorwerp aan het gelaat hebben verwond.

De manspersoon J.M. deed eveneens aangifte van mishandeling, gepleegd door een zekeren O.W. Deze zou aangever vermoedelijk met een mesje hebben gestoken, tengevolge waarvan aangever minder ernstig werd verwond. Verdachte verklaard in dronkenschap te hebben gehandeld en zicht niet te kunnen herinneren.

Ook deed aangifte van mishandeling de manspersoon F.A., gepleegd door zijn buurvrouw. Deze zou hem gebeten hebben tijdens een twist over het eigendomsrecht op een kip.

De manspersoon J.S. deed aangifte van mishandeling, vermoedelijk gepleegd door zijn neef J.P. Deze zou aangever met een hard voorwerp tegen het hoofd hebben gegooid.

In het Lago-hospitaal werd gehoord de manspersoon C.D., die aangifte deed van mishandeling, op hem gepleegd door een Chinees. Zijn knieschijf is daarbij vermoedelijk gescheurd.

In de haven van Sint Nicolaas had een dodelijk ongeval plaats, doordat de manspersoon A.F., machinist van een tankschip bij het aan boord gaan uitgleed en in het water viel. Hoewel het slachtoffer reeds spoedig gered kon worden, is hij tenslotte toch aan de gevolgen overleden.

Aangifte van diefstal werd gedaan door A.W. Uit haar woning werd een bedrag aan geld ontvreemd, waarvan de dader bleek te zijn een 10-jarig meisje, genaamd M.H. Van een en ander is proces-verbaal opgemaakt.

Wij ontvingen.

„AUFBAU".

Duits weekblad in U.S.A.

Onder de bladen, welke in de Verenigde Staten in vreemde talen verschijnen, is nog immer het Duitse weekblad „Aufbau" (67 West 44th Street, New York City), een blad, dat door Joden in de Verenigde Staten wordt uitgegeven: lieden, die uit Duits sprekende landen afkomstig een gastvrij onthaal hebben gevonden in een land, dat evenmin als het onze, het antisimietisme als leer huldigt. Het nummer van 7 Mei is een voorbeeld van Duits-Joods leven op vrije grond. Het bevat artikelen over de 10e Mei 1933 — een dag, die onder de druk van onze 10e Mei teveel vergeten werd —, toen Duitsland zich voor eeuwig bespottelijk heeft gemaakt door de werken van de grootste schrijvers en geleerden publiekelijk te verbranden, omdat deze schrijvers kinderen Israëls waren. Mevrouw Roosevelt, Cordell Hull, Wickard, Biddle, Dewey, Koning Haakon, Dr. Benesj, Jan Masaryk, Ambassadeur Agnides (Helleen), Ds. McCrea Cavert, Aartsbisschop Rummel, William Green en de beroemde antifascistische Italiaanse Katholiek Graaf Carlo Sforza publiceren in dit nummer een bijdrage.

Walter Lippmann schrijft, dat niet Hitler en de Nazie-partij de grootste vijanden zijn, nog minder het Duitse volk als geheel. „De vijand is veeleer de historisch heersende klasse van Duitsland, de krijgerskaste, de feodale grondbezitters en de grote industriëlen".

Van de vele andere artikelen noemen wij de stukken over het na-oorlogse Jodenvraagstuk, correspondentie uit Palestina, de Zionistische tribune, en van de artikelen en berichten van meer plaatselijke aard, een stukje over de Nederlandse Joodse dienst op 9 Mei, waarin Rabbijn Frank en andere slachtoffers van de Nederlandse Jodenheid herdacht werden, onder leiding van Rabbijn D. A. Jessurun Cardozo, een bijeenkomst en waarbij Dr. Alexander Loudon gesproken heeft.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Prijsvraag, uitgeschreven door het Emancipatie Herdenkings Comité 1938 in Suriname.

Het Emancipatie Herdenkings-Comité 1938 (E.H.C.) heeft besloten een prijsvraag uit te schrijven ter gelegenheid van de 80e verjaardag van de Emancipatie in Suriname. Onderwerp: Het schrijven van een boekwerk over of betrekking hebbende op Suriname of Surinaamse toestanden, zeden en gewoonten en wel van sociaal-economische, historische of romantische inhoud.

De omvang moet ongeveer 200 à 300 bladzijden getypt zijn met ongeveer 500 woorden per bladzijde. Het manuscript moet op goed papier in duplo getypt zijn, terwijl slechts een zijde van het papier mag worden gebruikt. De schrijver(ster) moet zich bedienen van de Nederlandse taal. Neger-Engelse uitdrukkingen, zegswijzen, spreekwoorden en gezegden mogen worden gebruikt; de vertaling moet echter in het Nederlands in een voetnoot worden aangegeven.

Aan deze prijsvraag mogen meedoen Nederlanders en Nederlandse onderdanen. De naam van de inzender(ster) of enige aanduiding, waaruit zou kunnen worden uitgemaakt wie de inzender(ster) is, mogen in geen geval in het manuscript of in, of op de verpakking daarvan voorkomen. Op de verpakking van het manuscript en op het manuscript moet een schuilnaam voorkomen, die eveneens voorkomt op een gesloten enveloppe.

In deze enveloppe wordt een eigenhandig door den inzender(ster) geschreven verklaring gedaan, waarin de inzender(ster) zijn volle naam, voornamen en woonplaats vermeldt, alsmede plaats en datum van geboorte. De inzendingen moeten uiterlijk op 31 December 1943 ten kantore van Mr. J. C. de Miranda Jr., Practizijn, aan de Oranjestraat — Paramaribo — Suriname worden ingeleverd.

Er worden drie prijzen uitgeloofd: een eerste prijs van ƒ 300,—; een tweede van ƒ 200,— en een derde prijs van ƒ 100,—. Het auteursrecht van alle inzendingen wordt door het enkele feit der inzendingen aan het E.H.C. overgedragen. Bij publicatie door de druk, ook van niet-bekroonde inzendingen, heeft de schrijver recht op 1/3 gedeelte van de netto-opbrengst van het werk. De beoordeling geschiedt door een jury van 5 personen, die bij meerderheid van stemmen de vastgestelde prijzen toekent. De jury beslist in eerste en laatste instantie; tegen haar beslissing is geen enkele voorziening mogelijk of toegelaten.

De jury doet haar beslissing voor 1 Juli 1944 toekomen aan het E.H.C. Deze beslissing wordt in de plaatselijke pers bekend gemaakt. De jury heeft het recht om te beslissen, dat geen der inzendingen voor een prijs in aanmerking komt.

De jury bestaat uit: Mr. J. C. de Miranda Jr., Voorzitter; Mevrouw Dr. S. Jesserun-Ten Dam Ham; Mejuffrouw J. Thomson, Ds. D. A. Hoekstra en Dr. J. F. E. Einaar.

Bij overlijden of bedanken van een der juryleden wordt diens plaats ingenomen door een ander door het E.H.C. aan te wijzen persoon.

Paramaribo, Maart 1943.

Namens het E.H.C.-1938 A.L. Waaldijk, Voorzitter; Mr. J. C. de Miranda, Secretaris.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo., 26 Mei:

Telegram Afdeling: Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 61.

Scheepvaart Afdeling: Karsch, tel. 398, Beatrixlaan 16.

Dok Afdeling: v.d. Veen, tel. 431 en Hagendijk, tel.——.

Sportclub „Asiento": Gedurende de afwezigheid van den Heer H. C. J. Nieuwenhoff, d.i. tot 1 Juli as. zal het secretariaat van de Sportclub worden waargenomen door den Heer A. de Ridder, adres: Hotel C.P.I.M., kamer 52A, tel. 856, of C.P.I.M., afdeling MD, tel. 616.

Sociëteit „Asiento": Zaterdag, 29 Mei as., zal er in de Club „Asiento" een dansavond worden gehouden voor de op Curaçao aanwezige Nederlandse Zeevarenden. Dit belooft een gezellige Nederlandse avond te worden. Muziek van de bekende „Dutch Serenaders" en de nieuwe band onder leiding van den Heer Monteiro (deze band heeft op 30 April jl. reeds bewezen zeer in de smaak te vallen).

Als biezondere attractie: optreden van den beroemden Professor Askarini met zijn nieuwste goocheltoeren.

Beperkte introductie na aanvraag bij den Secretaris, tel. 280 en 497. Aanvang 20.30 uur.

SPORT - RUBRI

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 23 Mei 1943.

Independiente 1 — Atlanta 1 2—0.
S.U.B.T. Jr. — Jong Curaçao Jr. 2—0.
Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Jong Holland niet opgekomen)

WEDSTRIJDPROGRAMMA.
COMPETITIE 1943.
STADION.

Zondag 30 Mei 1943: A-Klasse S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Brakke)

Zondag 6 Juni 1943: Wedstrijden ten bate van de Curaçaose At Bond. Na loting werden de volgende wedstrijden vastgestel
Jong Holland 1 — Independiente 1 (Winnaar A)
S.U.B.T. 1 — Atlanta 1 (Winnaar B)
Finale: Winnaar A — B

Aanvang van deze wedstrijden om 14.45 uur, einde 18.20 uur. De C heeft hiervoor een tropee ter beschikking gesteld.

Zaterdag 12 Juni 1943: S.U.B.T. 1 — Independiente 1 (Weldadigheids
Zondag 13 Juni 1943: Baseballwedstrijd ten bate van het Rode Kruis.
Zondag 20 Juni 1943: A-Klasse: Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Jesurun)
Zondag 27 Juni 1943: A-Klasse: Independiente 1 — S.U.B.T. 1 (Van Rosberg)
Zondag 4 Juli 1943: A-Klasse: Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Oehlers)
Zondag 11 Juli 1943: A-Klasse: Independiente 1 — Transvaal 1 (Koeiman)
Zondag 18 Juli 1943: A-Klasse: Jong Holland 1 — Atlanta 1 (Brakke)

MUNDO NOBO.

Zondag 30 Mei 1943: Reserve A-klasse Atlanta 2 — Independiente 2 (Taytelbaum)
Zondag 13 Juni 1943: Reserve A-klasse Jong Curaçao 2 — Jong Holl (Ercol)
Zondag 20 Juni 1943: Reserve A-klasse S.U.B.T. 2 — Atlanta 2 (Visser)
Zondag 30 Mei 1943: Juniores Independiente — S.U.B.T. (Viejou)
Zondag 6 Juni 1943: Juniores Jong Curaçao — Scherpenheu (Rog)
Zondag 13 Juni 1943: Juniores Jong Holland — Independiente (Rog)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag, 30 Mei 1943: Juniores Scherpenheuvel — Jong Holla (Van Eerden)
Zondag 13 Juni 1943: Juniores Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Viejou)

Aanvang der wedstrijden: Voor de A-Klasse en Reserve A-Klasse 16.15 uur precies; voor de Juniores des morgens om 10 uur.

De vereniging S.U.B.T. is een boete van ƒ 0,50 opgelegd ingevolge a 18 R.C.W., wedstrijd 23 Mei 1943 (Juniores).

Aan alle verenigingen wordt het verzoek gericht, regelmatig maar vendien zo tijdig mogelijk, de namen van de spelers op te geven, die mo teel in militaire dienst zijn, opdat het Bondsbestuur de nodige stappen autoriteiten kan nemen, teneinde de in aanmerking komende speler-sch vrij te kunnen krijgen voor een te spelen competitiewedstrijd. Opge dient te worden, de juiste achternaam, voorletter(s), welk kamp (H Suffisant of Steenrijk), stamboeknummer.

Wedstrijdformulieren, elftalopgaven, correspondentie enz. enz., voorlo adresseren aan den Heer J. C. Viejou, Johan van Walbeeckplein 15.

HET BESTUU